

ANÀLISI

Matances de civils al Líban

GHASSAN SALIBA
Secretari
d'Immigració de
CCOO, de vacances
a Biblos (Líban)

S'estan cometent matances al Líban. Ahir, Israel va enviar un missatge a la població de Marwahin, al sud, perquè els seus habitants l'abandonessin en una hora. Van demanar protecció a les forces franceses de l'ONU, però els la van negar. Quan van sortir al camí, l'Exèrcit israelià els va bombardejar. Van ser assassinats 20 civils, la majoria nens i nenes.

Ahir, una altra vegada, tot el país va ser bombardejat. En aquesta terra castigada patim, una vegada més, la barbàrie israeliana. I la veiem com un monstre que devora civils i infraestructures davant d'un món que actua d'espectador. Ja no es tracta d'un intercanvi de presoners, ni d'escaramusses frontereres amb baixes i segrestos. És la decisió de destruir un país.

La comunitat internacional sembla haver renunciat a parar aquesta massacre. Ni els països àrabs, ni Europa, ni les Nacions Unides ni, naturalment, els EUA volen pressionar Israel. Tot el que ha reconstruït aquest poble durant 16 anys, des del final de la guerra civil, ha desaparegut del mapa en quatre dies. La màquina

Israel ha destruït en 4 dies el que s'havia refet després de la guerra civil

de destrucció israeliana s'ho ha carregat. Els libanesos estem vivint una altra vegada els anys més durs de les guerres: patiments, imatges de petits cossos innocents destrossats; falta de proveïments; incertesa sobre la immediata: Quina aldea, quin ciutat, quin pont, seran destruïts? El pròxim projectil caurà aquí, a casa nostra?

Això és el pitjor de tot. Que els míssils cauen amb precisió sobre els civils. Als centres públics, a les escoles plenes de refugiats, sense aliments i sense res. Ningú esperava aquesta crueltat. Els pocs anys de pau van fer oblidar als libanesos que Israel és un Estat per sobre dels convenis internacionals, per sobre dels drets humans, i que no ha respectat mai les convencions de Ginebra sobre el tracte de civils en situació de guerra. La gent comenta amb ironia la reunió d'ahir del Consell de Seguretat de l'ONU, i amb riallades la reunió dels Ministres d'Afers Estrangers de la Lliga Àrab. Sota les bombes i la desesperació són els dos únics espectacles que ens fan riure. ≡